

Det fremgår af undersøgelsen, at langt den overvejende del - 63 pct. - af de isolationsfængslede uden for København var sigtet for narkotikakriminalitet. Ca. 10 pct. var sigtet for manddrab og 8 pct. for røveri, der var de næsthyppigst forekommende kriminalitetstyper. I København var de tilsvarende tal 45 pct., 24 pct. og 13 pct.

Undersøgelsen viste endvidere, at 92 pct. af de isolationsfængslinger, der varede mere end 4 måneder, vedrørte narkotikakriminalitet. De resterende sager angik drab, seksualforbrydelser og røveri. I en enkelt sag er tiltalte frifundet, mens sagerne i øvrigt er afsluttet med domme på fængsel mellem 7 måneder og 12 år.

Der henvises til betænkningen s. 29-37.

Justitsministeriet har hos Direktoratet for Kriminalforsorgen indhentet statistiske oplysninger om antallet af afsluttede isolationsfængslinger i 1998.

Det fremgår af oplysningerne, at antallet af afsluttede isolationsfængslinger er faldet fra 1096 i 1997 til 1030 i 1998. Ud af disse isolationsfængslinger varede 52 mere end 4 måneder. Dette svarer til, at 5 pct. af de samlede isolationsfængslinger - ligesom det var tilfældet i 1997 - varede mere end 4 måneder. Den gennemsnitlige varighed af isolationsfængslingerne var i 1998 34,4 dage.

I 1998 blev 68 pct. af det samlede antal isolationsfængslinger afsluttet inden for en måned, og 84 pct. blev afsluttet inden for 2 måneder.

Rigspolitiet har oplyst, at det samlede antal varetægtsfængslede er faldet fra 6821 i 1997 til 6789 i 1998. Andelen af arrestanter, der anbringes i isolation, er også faldet. I 1998 var 15,2 pct. af de varetægtsfængslede isolerede efter rettens bestemmelse, mens det tilsvarende tal for 1997 var 16,1 pct.

Justitsministeriet har i forbindelse med genfremsettelsen af lovforslaget indhentet statistiske oplysninger hos Direktoratet for Kriminalforsorgen om antallet af afsluttede isolationsfængslinger i første halvår af 1999.

Det fremgår af oplysningerne, at det samlede antal afsluttede isolationsfængslinger i første halvår i 1999 var 449. Ud af disse isolationsfængslinger varede 12 mere end 4 måneder. Det svarer til, at mindre end 3 pct. af de samlede isolationsfængslinger i denne periode varede mere end 4 måneder.

I samme periode blev 70 pct. af det samlede antal isolationsfængslinger afsluttet inden for en måned, og 87 pct. blev afsluttet inden for 2 måneder.

2.4. Forholdet til menneskerettighederne

2.4.1. Den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 3

Den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 3 har følgende ordlyd:

»Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.«

På baggrund af denne bestemmelse har Den Europæiske Menneskerettighedskommission behandlet en række klager vedrørende isolation af varetægtsarrestanter og straffasonere. I ingen af de forelagte konkrete sager har Kommissionen fundet, at artikel 3 var overtrådt, og ingen sager har været forelagt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol til afgørelse.

I perioden fra 1984 til 1997 har Kommissionen i to danske klagesager taget stilling til, om isolation af varetægtsarrestanter udgjorde en krænkelse af konventionens artikel 3. I ingen af de to klagesager blev der statueret krænkelse, idet begge sager for så vidt angår disse spørgsmål blev afvist som værende åbentbart ugrundede, jf. konventionens artikel 27, stk. 2.

Der er således ingen holdepunkter for at antage, at isolation af varetægtsarrestanter inden for rammerne af retsplejelovens regler generelt vil blive anset for stridende mod den europæiske menneskerettighedskonvention.

Derimod vil Kommissionen (nu: Domstolen) efter omstændighederne kunne efterprøve, om konkrete isolationsforanstaltninger er rimeligt begrundede i den påsigtede kriminalitets beskaffenhed og hensynet til retshåndhævelsen, og om de er opretholdt i længere tid, end disse hensyn begrunder. Kommissionen (nu: Domstolen) lægger ved sin vurdering af, om en foranstaltning i et konkret tilfælde falder inden for anvendelsesområdet for artikel 3, vægt på de konkrete forhold, herunder foranstaltningens intensitet, varighed, det fulgte formål og følgerne for den pågældende person.

Der henvises til betænkningens bilag 8.

2.4.2. FN's Torturkomité's anbefalinger

I 1987 ratificerede Danmark FN's konvention af 10. december 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er i medfør af konventionens artikel 17 oprettet en Komité mod Tortur (FN's Torturkomité), der overvåger staternes opfyldelse af de forpligtelser, som konventionen pålægger, jf. konventionens artikel 19. Denne overvågning sker bl.a. gennem de deltagende staters periodiske rapportering om gennemførelsen af konventionen.